

- Păunca definitivă prin
recurare.
Cohier judecător

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HARGHITA
MERCUREA - CIUC

Dosar nr. /2006

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1482

Şedința publică din 09 mai 2006

Instanța compusă di

Președinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

S-a luat în examinare pronunțarea sentinței în acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. " " S.R.L. împotriva părâtei DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura este completă.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Se constată că judecarea cauzei pe fond a avut loc în ședința publică din data de 2 mai 2006, cererile și concluziile reprezentantului reclamantei fiind consemnate în încheierea din acea zi, încheiere care face parte integrantă din prezența sentință.

T R I B U N A L U L,

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea în contencios administrativ înregistrată sub nr. / .2006 reclamanta SC SRL a chemat în judecată părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita în ce privește decizia referitoare la obligațiile de plată accesori nr. / .2006 (Anexa 1) emisă de către Administrația Finanțelor Publice M.Ciuc și decizia nr.14/ .2006 (Anexa 2) emisă de către DGFP Harghita privind soluționarea contestației formulată de SC

SRL, solicitând anularea în parte a deciziei nr. / .2006, adică pentru suma de lei reprezentând dobântă calculate în plus, respectiv pentru suma de lei reprezentând penalități de întârziere calculate în plus față de sumele care în mod legal puteau fi stabilite în sarcina sa.

În subsidiar solicită constatarea faptului că încheierea noului act administrativ fiscal de către organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice M.Ciuc, în urma desființării, se poate face numai cu respectarea art.110 C.pr.fiscală, republicată și cu modificările ulterioare, în vigoare la data de 09.02.2005.

În motivarea cererii, reclamanta arată că în data de 16.01.2006 i s-a comunicat decizia nr. / .2006 (Anexa 2), stabilindu-se în sarcină să de către Administrația Finanțelor Publice M.Ciuc prin această decizie obligațiile de plată accesori calculate pe perioada 01.01.2005-31.12.2005, astfel: dobânzi pe 365 zile lei, penalități de întârziere pe 3 luni lei - total lei, pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2004, declarată în sumă de lei vechi, devenită lei noi, conform decontului de

TVA înregistrat sub nr. / .2004.

Se arată că organul fiscal nu a procedat corect, deoarece întreaga sumă reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2004 a fost achitată cu OP. / .2005. Astfel, având în vedere prevederile:

- art.115 alin.1 C.pr.fiscală potrivit căreia dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, organul fiscal avea dreptul să calculeze dobânzi numai până în ziua de 09.02.2005 inclusiv, adică în sumă de lei (40 zile între 01.01.2005-09.02.2005 cu cota de 0,06% pentru fiecare zi aferentă sumei de lei);
- art.120 alin.1 C.-pr.fiscală potrivit căreia plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței până la data stingerii acestora inclusiv, datorează penalități de întârziere pentru neplata taxei pe valoare adăugată aferentă lunii noiembrie 2004, numai pentru o singură lună, adică în sumă de lei (cota de 0,5% aferentă sumei de lei).

Împotriva deciziei nr. / .2006 emise de către Administrația Finanțelor Publice M.Ciuc reclamanta a înaintat contestație - plângere prealabilă, înregistrat sub nr. / .2006 la DGFP Harghita.

Reclamanta critică soluția dată de organul de soluționare a contestației, arătând că părțea a soluționat contestația prin decizia nr.14/ .2006 prin desființarea deciziei nr. / .2006, "urmând ca organele fiscale ale Administrația Finanțelor Publice M.Ciuc să încheie un nou act administrativ conform celor reținute prin prezenta decizie" (adică decizia de soluționare a contestației).

Art.110 C.pr.fiscală la data de 09.02.2005 (data la care s-a efectuat plata integrală a taxei pe valoare adăugată aferentă lunii noiembrie 2004) era modificată prin art.I pct.6 din Ordonanța nr.20/2005 publicată în M.Of. nr.101/31.01.2005 (Anexa 6) și a intrat în vigoare cu data de 03.02.2005 potrivit art.II.

Potrivit regulilor privind ordinea stingerii datoriilor valabile la data efectuării plății (09.02.2005) stabilite de art.110 C.pr.fiscală: "Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creație fiscală prev. la art.21 alin.2 lit.a, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se stinge creația fiscală stabilită de contribuabil.

Numai în cazul în care contribuabilul nu stabilăște creația fiscală ce urmează să fie stinsă, organul fiscal poate aplica stingerea lor potrivit regulilor de la alin.2. și în acest caz, potrivit alin.4 trebuie să înștiințeze debitorul despre măsura luată în termen de 10 zile.

Această obligație de înștiințare există și înaintea intrării în vigoare a OG nr.20/31.01.2005 privind modificarea Codului de procedură fiscală, dar din partea organului fiscal nu le-a fost comunicată nici o înștiințare în acest sens, în concluzie nici în evidențele organului fiscal nu a fost "reîncadrată" plata efectuată cu OP nr. /09.02.2005.

De altfel, în contestația administrativă a arătat că plata taxei pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2004 s-a făcut potrivit art.110 C.pr.fiscală.

Reclamanta opinează că este greșeala organului de soluționare a contestației că s-a încurcat în "variantele" Codului de procedură fiscală și a înțemeiat decizia pe o prevedere legală abrogată.

În consecință organul de soluționare avea toate elementele pentru soluționarea contestației, nefiind nevoie la desființarea actului administrativ atacat, putând recalcula dobânzile și accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2004, în sensul admiterii contestației administrative astfel cum a fost formulată.

În subsidiar solicită instanței să constate faptul că încheierea noului act administrativ de către organele fiscale ale Administrația Finanțelor Publice M.Ciuc se poate face numai cu respectarea art.110 C.pr.fiscală, republicată, în vigoare la data de 09.02.2005, și nu pe reținerile organului de soluționare care se bazează pe o variantă veche a Codului de procedură fiscală.

Părâta, prin întâmpinare, a solicitat instanței respingerea ca neîntemeiată a acțiunii formulate de SC SRL, prin reprezentant legal , și constatarea faptului că acțiunea introdusă a rămas fără obiect, prin desființarea actului administrativ fiscal nr. 2006 prin decizia nr.14/ .2006 pronuntată de DGFP Harghita.

Se arată că, prin decizia nr.14/ .2006, organul de soluționare a contestației din cadrul DGFP Harghita a decis desființarea deciziei nr. / .2006 referitoare la obligațiile de plată accesori, urmând ca organele fiscale din cadrul Administrația Finanțelor Publice M.Ciuc să încheie un nou act administrativ, potrivit art.186 alin.3 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală care prevede "Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare".

Astfel desființată decizia nr. / .2006 referitoare la obligațiile de plată accesori, acțiunea introdusă de către reclamanta a rămas fără obiect.

Părâta arată că organul de soluționare din cadrul DGFP Harghita nu are competența de a recalcula dobânzile și accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată aferentă lunii noiembrie 2004, această obligație revine organelor fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice M.Ciuc, care au emis decizia susmenționată.

Tribunalul, analizând actele și lucrările dosarului, stabilește următoarele:

Prin decizia nr.14/ .2006, emisă de părâta DGFP Harghita, s-a desființat decizia referitoare la obligațiile de plată accesori nr. 2006, emisă de Administrația Finanțelor Publice M.Ciuc, prin care s-a calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de RON pentru neplată în termen a taxei pe valoare adăugată, și s-a dispus ca organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice M.Ciuc să încheie un nou act administrativ. Prin aceeași decizie, s-a respins ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a executării actului administrativ atacat.

Reclamanta critică decizia emisă de părâta în soluționarea contestației, invocând faptul că se intemeiează pe o prevedere legală abrogată, respectiv art.110 C.pr.fiscală, care la data de 09.02.2005, dată la care s-a efectuat plata integrală a taxei pe valoare adăugată aferentă lunii noiembrie 2004, era modificată prin art.1 pct.6 din OG. nr.20/2005, în vigoare începând cu data de 03.02.2005.

Reclamanta apreciază că nu s-au aplicat corect prevederile art.110 alin.1 C.pr.fiscal, potrivit căreia, dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe și alte sume reprezentând creație fiscală prevăzute la art.21 alin.2 lit.a, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se stinge creația fiscală stabilită de contribuabil iar în cazul în care contribuabilul nu

stabilește creația fiscală ce urmează să fie stinsă, organul fiscal poate aplica stingerea lor, potrivit regulilor de la alin.2, dar și în acest caz trebuie să înștiințeze debitorul despre măsura luată în termen de 10 zile, ori organul fiscal nu le-a comunicat nici o înștiințare în acest sens.

Aceste susțineri ale reclamantei urmează să fie înălțurate, în contextul în care părâta în conținutul întâmpinării a învederat instanței de contencios administrativ faptul că, la achitarea obligațiilor de plată către bugetul de stat, societatea reclamantă nu a înscris în toate documentele de plată numărul de evidență a plății, ori astfel stingerea efectuată de aplicația informatică a fost diferită raportată la intenția de plată a contribuabilului, ceea ce a condus la un calcul diferit de accesorii.

În contextul în care, prin decizia nr.14/... .2006, părâta a dispus desființarea deciziei nr. ... 2006, referitoare la obligațiile de plată accesorii, urmând ca organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice M.Ciuc să încheie un nou act administrativ, acțiunea introdusă de către reclamantă a rămas fără obiect. Cererea subsidiară a reclamantei prin care solicită instanței constatarea faptului că încheierea noului act administrativ fiscal de către organele fiscale locale, se poate face numai cu respectarea art.110 C.pr.fiscală, republicată, în vigoare la data efectuării plății integrale a taxei pe valoare adăugată aferentă lunii noiembrie 2004 (09.02.2005) nu se va admite, deoarece instanța de judecată nu se poate substitui organului fiscal care are în competență încheierea noului act administrativ fiscal.

Împotriva actului administrativ fiscal reclamanta poate formula contestație în condițiile prevăzute de Titlul IX Cap.1, art.175 și urm. C.pr.fiscală (OG nr.92/2003, republicată).

Față de cele ce preced, instanța de contencios administrativ constată că acțiunea reclamantei nu este intemeiată urmând să fie respinsă în consecință, cu privire la ambele capete de cerere.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE :**

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. " " S.R.L. cu sediul în , str. nr. , ap. , jud.Harghita, împotriva părâtei DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA cu sediul în Miercurea Ciuc, str.Revoluției din Decembrie nr.20, jud.Harghita.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică din 09 mai 2006.

Președinte,

s.s. indescifrabil

Grefier

s.s. indescifrabil

pentru conformitate,